

## **Rosh HaShanah season: prayers & annulment of regretted vows**

There is no special procedure that a Noahide must follow in the days leading up to, on, or following Rosh HaShanah. Since the first day of Rosh HaShanah is the annual Day of Judgment for every human being, every person should wake up from his spiritual slumber during (and preferably before!) this season, and set aside personal time to make an honest accounting of his character and obedience to G-d – what good aspects need to be strengthened, and what improper aspects need to be corrected.

### **The Power of Personal Repentance:**

Just as a person needs to examine his actions to see if they are sinful, and repent from those which are, he likewise needs to search his personality for the bad traits he has, and to repent from those also and correct his ways – such as traits of anger, hate, jealousy, sarcasm, pursuing money and honor, or pursuing physical desires and the like. These last traits are in some ways more evil than sins that merely involve action. Therefore the prophet said, “Let the wicked abandon his way, and the man of iniquity his thoughts; let him return to G-d, and He will have compassion upon him, and [let him return] to our G-d, for He will pardon abundantly.” [[Isaiah 55:7](#)]

*A prayer for Noahides for the days leading up to Rosh HaShanah (suggested for daily prayer by Rabbi J. Immanuel Schochet, from the above booklet):*

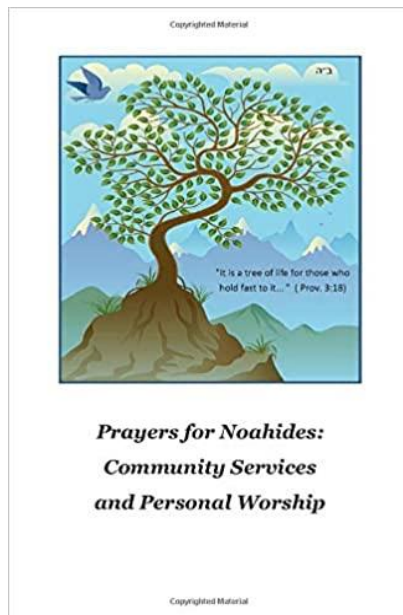
### **A Prayer of the Repentant:**

O G-d, I have erred, sinned and willfully transgressed before You, and I have done that which is evil in Your eyes, especially with the sin(s) of ... (state the specific sins or errors).

I am sincerely ashamed of my sins, and I repent and firmly undertake not to do so again.

Please G-d, in Your infinite grace and compassion, forgive my sins and transgressions and grant me atonement, as it is written: “Let the wicked abandon

his way, and the man of iniquity his thoughts; let him return to G-d, and He will have compassion upon him, and [let him return] to our G-d, for He will pardon abundantly.” [Isaiah. 55:7] And it is written: “Do I desire at all that the wicked should die, says the L-rd, G-d; it is rather that he return from his ways and live!” [Ezekiel 18:23]



There are Jewish customs to say Psalm 27 daily from the first day of the Hebrew month of Elul (one month before Rosh HaShanah) through the day of Hoshanah Rabbah (the seventh day of the Jewish festival of Sukkot). In general one can add in reciting this or any other Psalms during these days (for example, Psalm 51 before going to bed). Above all, one should know that sincere repentance (especially when accompanied by prayer and proper charity) can soften or change G-d’s judgment for a person, because He desires that those who transgress their commandments should return from that path and live (both physically and spiritually).

### **Annulment of Regretted Vows and Promises**

If you have made a specific vow or oath that you regret having made and wish to have it annulled (before Rosh HaShanah or at any time during the year), you should follow this procedure that is outlined for Noahides in “The Divine Code”, Part III,

chapter 4, on Annulment of Vows and Promises, since only some types of vows and promises can be annulled, if there is proper justification:

1. If one makes a promise or vow to do a certain thing or not to do so, and he then regrets his vow and decides that he will be distressed if he holds himself to keeping it – or if something occurs later which he did not foresee, and he reconsiders his promise or vow because of this – then he may request annulment for the vow according to the instructions below. Once his vow becomes annulled, he is allowed to do a thing that he swore not to do, or he does not have to do the thing he promised to do. Even if he swore to the promise by G-d's Name, he may request annulment for the vow.
2. It has been explained in the previous chapter that a person should not rush to make promises or vows, and if one has already done so, he should keep his word and not annul his vow. He should endure distress to uphold what he swore verbally, rather than annul the oath (for anyone who swears and then annuls his vow is like a liar). Only if one sees that the vow he uttered is causing him much distress, or if it becomes a stumbling block, or causes him or others to sin, should he then have the vow annulled. After the fact, if he requests annulment for his vow and receives it, even if it was not fitting for him to do so, he is then no longer bound by the vow.
3. One cannot annul his own vow; rather others must annul it for him [and the procedure for annulment of a vow or oath should be done in person]. Even one person can annul another person's vow, provided he is knowledgeable in the precepts regarding annulment of vows, and he knows what is considered valid regret from the outset, and how to find an opening for establishing that the necessary regret is there. Even a friend or relative, as long as they are knowledgeable in these laws, is allowed to annul a vow that a Gentile made.

4. How is an oath annulled? The person who took the oath says before those who are annulling it: "I took an oath concerning such and such, and I have changed my mind. If I had known that I would feel so much discomfort concerning this matter, or that such and such a thing would happen to me as a result, I would not have taken the oath. If at the time of the oath, my understanding was as it is now, I would not have made the oath."

Those who are annulling the oath say to him: "Have you already changed your mind?" He answers: "Yes."

They then tell him: "The thing is permitted for you," or "The promise is released for you," or the like, with this intent and in any language.

There is no annulment for a vow unless the one who made the oath regrets it and rescinds, declaring: "If I had known what I know now, or if I would have thought about this at the time of my vow, I would not have made it," and rescinds his vow in the presence of those who are annulling it.

Whether one comes forward to request an annulment on his own accord, or if another person initiates the annulment and asks him, "If you had known such and such at the time of your vow, would you have made it?" and he answers "No," this is an "opening" for the other person(s) to annul his vow. However, if one says that he does not regret his vow, it is impossible to release him from it. Even if one regrets the vow at the current point in time but does not regret it from the time of its acceptance, and says that what he promised was good until now, and only in the future does he want to release himself from it, he cannot receive annulment.

5. We do not annul an oath because of something that had not occurred at the time the oath was made, and the person had no possible knowledge of it from the outset. What is implied? For example, someone took an oath not to derive benefit from such-and-such a person, and that person later became the city's mayor. Since the person did not regret making the vow, even if he now says, "If I had known that this would occur, I would not have made the vow," his vow should not be annulled, for he still does not regret his original making of the vow.

However, if he regretted and said, “If I had known that this person was fitting for prominence and honor at the time of my vow, I would not have taken it,” then this is a true and valid regret, and his vow can be annulled. When does this apply? In regard to a normal occurrence, which a person could have foreseen as being possible at the time he made the vow.

A different rule applies if an unusual occurrence happens that one would not normally think of. Since this is a completely unforeseen condition, it should not be considered as an opening to allow the person to be granted annulment due to regret, since he does not regret that he originally made the vow.

.  
\*\*Copyright © 20'23 by Ask Noah International. Presented with permission of the publisher.

## **Het seizoen van Rosh HaShanah: gebeden en nietigverklaring van geloften die een persoon betreurt.**

Er is geen speciale procedure die een Noachied moet volgen op de dagen voorafgaand aan, op, of volgend op Rosh HaShanah. Aangezien de eerste dag van Rosh HaShanah de jaarlijkse Dag des Oordeels is voor ieder mens, zou iedere persoon tijdens (en bij voorkeur vóór!) dit seizoen uit zijn spirituele slaap moeten ontwaken en persoonlijke tijd opzij moeten zetten om een eerlijk verslag te doen van zijn karakter en gehoorzaamheid aan G-d – welke goede aspecten moeten worden versterkt en welke ongepaste aspecten moeten worden gecorrigeerd.

### **De kracht van persoonlijke bekering:**

Net zoals een persoon zijn daden moet onderzoeken om te zien of ze zondig zijn, en zich moet bekeren van de slechte eigenschappen die hij heeft, moet hij evenzo zijn persoonlijkheid onderzoeken op de slechte eigenschappen die hij heeft, en zich ook daarvan bekeren en zijn wegen corrigeren – zoals eigenschappen van woede, haat, jaloezie, sarcasme, het nastreven van geld en eer, of het nastreven van fysieke verlangens en dergelijke. Deze laatste eigenschappen zijn in sommige opzichten meer kwaadaardig dan zonden die alleen actie inhouden. Daarom zei de profeet: “Laat de goddeloze zijn weg verlaten en de mens van ongerechtigheid zijn gedachten; laat hem terugkeren tot G-d, en Hij zal medelijden met hem hebben, en [laat hem terugkeren] tot onze G-d, want Hij zal overvloedig vergeven.” [Jesaja 55:7]

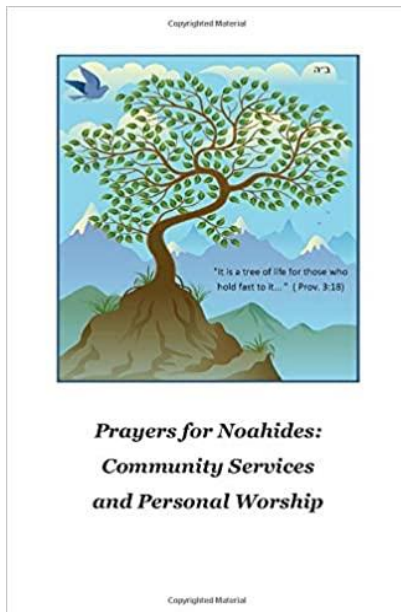
## **Het seizoen van Rosh HaShanah: gebeden en nietigverklaring van geloften die een persoon betreurt.**

### **Een gebed van de berouwvolle:**

G-d, ik heb fouten gemaakt, gezondigd en vrijwillig Uw voorschriften en geboden overtreden, en ik heb gedaan wat kwaad is in Uw ogen, specifiek met de volgende zonde(n) ... [*noem de specifieke fouten of zonden*].

Ik ben oprecht beschaamd over mijn zonden, ik heb daar berouw over en ik wil standvastig zijn in het besluit om deze niet meer te doen.

Alstublieft G-d, wilt U in Uw oneindige genade en barmhartigheid mijn zonden en overtredingen vergeven en mij verzoening geven, zoals geschreven is: “Laat de boosdoener zijn weg verlaten en de man van ongerechtigheden zijn gedachten; en laat hem terugkeren naar G-d, en Hij zal zich ontfermen over u, en naar onze G-d, want Hij vergeeft overvloedig.” [Jesaja 55:7] En het is geschreven: “Zou Ik werkelijk behagen scheppen in de dood van de goddeloze? Spreekt de Eeuwige, is het niet dat hij die zich bekeert van zijn wegen, dat hij zal leven?” [Ezechiël 18:23]



Er zijn Joodse gebruiken om dagelijks Psalm 27 te zeggen vanaf de eerste dag van de Hebreeuwse maand Eloel (een maand voor Rosh HaShanah) tot en met de dag van Hoshanah Rabba (de zevende dag van het Joodse feest van Soekot). In het algemeen kan men deze of andere psalmen tijdens deze dagen reciteren (bijvoorbeeld Psalm 51 voor naar bed gaan). Bovenal moet men weten dat oprecht berouw (vooral wanneer dit gepaard gaat met gebed en gepaste liefdadigheid) het oordeel van G-d over een persoon kan verzachten of veranderen, omdat Hij verlangt dat degenen die hun geboden overtreden van dat pad terugkeren en leven (zowel fysiek en geestelijk).

Als je een specifieke gelofte of eed hebt afgelegd waar je spijt van hebt en je wilt deze annuleren (vóór Rosh HaShanah of op enig moment in het jaar), moet je deze procedure volgen die voor Noachieden beschreven is in “The Divine Code”, deel III , hoofdstuk 4, over het annuleren van geloften en beloften, aangezien slechts enkele soorten geloften en beloften kunnen worden geannuleerd, als er een goede rechtvaardiging is:

1. Indien iemand een belofte of gelofte aflegt om een bepaalde zaak te doen of niet te doen, en hij krijgt vervolgens spijt van zijn gelofte en besluit dat hij benauwd zal worden als hij zich eraan houdt – of als zich later iets voordoet wat hij niet voorzag, en hij hierdoor zijn belofte of gelofte heroverweegt – dan kan hij om een annulering van de gelofte vragen volgens de onderstaande instructies. Zodra zijn gelofte wordt geannuleerd, is het hem toegestaan een zaak te doen die hij gezworen heeft niet te doen, of hij hoeft de zaak die hij beloofd heeft te doen, niet te doen. Zelfs als hij de belofte bij G-ds Naam heeft gezworen, kan hij om een annulering voor de gelofte vragen.
2. In het vorige hoofdstuk is uitgelegd dat iemand zich niet moet haasten om beloften of geloften te doen, en als men dat al gedaan heeft, moet hij zijn woord houden en zijn gelofte niet annuleren. Hij moet het leed verdragen om wat hij mondeling heeft gezworen te handhaven, in plaats van de eed te annuleren (want wie zweert en daarna zijn gelofte intrekt, is als een leugenaar). Alleen als men ziet dat de gelofte die hij

heeft uitgesproken hem veel leed berokkent, of als het een struikelblok wordt, of hem of anderen doet zondigen, dan moet hij de gelofte laten annuleren. Indien hij daarna om een annulering van zijn gelofte verzoekt en deze ontvangt, ook al was het hem niet betamelijk dit te doen, is hij niet meer gebonden aan de gelofte.

3. Men kan zijn eigen gelofte niet annuleren; maar anderen moeten dit voor hem annuleren. Zelfs één persoon kan de gelofte van een ander annuleren, mits hij op de hoogte is van de voorschriften betreffende het annuleren van geloften, en hij van meet af aan weet wat als geldige spijt wordt beschouwd, en hoe een opening kan worden gevonden om vast te stellen dat de nodige spijt aanwezig is. Zelfs een vriend of familielid, zolang hij of zij kennis heeft van deze wetten, mag een gelofte die een niet-Jood heeft afgelegd, annuleren.
4. Hoe wordt een eed geannuleerd? De persoon die de eed heeft afgelegd, zegt ten overstaan van degenen die het annuleert: “Ik heb een eed afgelegd over dit en dat, en ik ben van gedachten veranderd. Als ik geweten had dat ik mij in deze zaak zo ongemakkelijk zou voelen, of dat mij daardoor dit of dat zou overkomen, dan zou ik de eed niet hebben afgelegd. Als ten tijde van de eed mijn inzicht was zoals het nu is, zou ik de eed niet hebben afgelegd.”

Zij die de eed annuleren zeggen tegen hem: “Ben je reeds van gedachten veranderd?” Hij antwoordt: “Ja.” Zij zeggen hem dan: “De zaak is u vergund,” of “De belofte is voor u vervallen,” of iets dergelijks, met deze intentie en in elke taal.

Er is geen annulering voor een gelofte, tenzij degene die de eed aflegde er spijt van heeft en er afstand van doet, verklarende: “Als ik had geweten wat ik nu weet, of als ik hierover zou hebben nagedacht ten tijde van mijn gelofte, zou ik hem niet hebben afgelegd,” en zijn gelofte herroept in aanwezigheid van degene die hem annuleert.

Of hij nu uit eigen beweging om een annulering vraagt of dat een ander persoon het initiatief neemt tot het annuleren en hem vraagt: “Als u ten tijde van uw gelofte dit en dat had geweten, zou u het dan gedaan hebben?” en hij antwoordt “nee”, dan is dit een “opening” om zijn gelofte te annuleren. Maar als iemand zegt dat hij geen spijt heeft van zijn gelofte, is het onmogelijk hem ervan te ontheffen. Zelfs als iemand op het huidige moment spijt heeft van de gelofte, maar geen spijt heeft vanaf het moment van de aanvaarding ervan, en zegt dat wat hij beloofd heeft tot nu toe goed was, en pas in de toekomst zich ervan wil bevrijden, kan hij geen annulering krijgen.

5. We annuleren een eed niet wegens iets dat zich nog niet had voorgedaan op het ogenblik dat de eed werd afgelegd, en waarvan de persoon van te voren geen mogelijke kennis over had. Wat wordt geïmpliceerd? Bijvoorbeeld, iemand legde een eed af om geen voordeel te halen van die-en-die persoon, en die persoon werd later burgemeester van de stad. Omdat de persoon geen spijt had van het afleggen van de gelofte, zelfs als hij nu zegt: “Als ik had geweten dat dit zou gebeuren, zou ik de gelofte niet hebben afgelegd,” moet zijn gelofte niet geannuleerd worden, want hij heeft nog steeds geen spijt van het oorspronkelijk afleggen van de gelofte.



Is hij echter spijt heeft en zegt: “Als ik had geweten dat deze persoon geschikt was voor aanzien en eer ten tijde van mijn gelofte, dan zou ik hem niet hebben afgelegd,” dan is dit een waar en geldig betreuen, en kan zijn gelofte geannuleerd worden. Wanneer is dit van toepassing? Met betrekking tot een normale gebeurtenis, die een persoon als mogelijk had kunnen voorzien op het moment dat hij de gelofte aflegde.

Er geldt een andere regel wanneer er een ongewone gebeurtenis plaatsvindt waar men normaal gesproken niet aan zou denken. Aangezien dit een volkomen onvoorziene omstandigheid is, mag dit niet als een opening worden beschouwd om de persoon annulering wegens spijt toe te staan, omdat hij geen spijt heeft dat hij oorspronkelijk de gelofte heeft gedaan.

\*\* Copyright © 20'23 door Ask Noah International. Uitgebracht met toestemming van de uitgever.